

Psychologia starzenia się - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Psychologia starzenia się
Kod przedmiotu	14.4-WP-PSChM-PS-W-S14_pNadGenMV5CT
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Psychologia / Psychologia pracy, organizacji i zarządzania
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	6
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Dorota Niewiedział

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest poznanie przez studentów okresu życia zwanego późną dorosłością, okresem senioralnym czy starością. Studenci zapoznają się z prawidłową drogą przebiegu procesu starzenia się człowieka oraz z zaburzeniami i trudnościami tego okresu. Poznają koncepcje psychologiczne opisujące wzory adaptacji do starości, potrzeby ludzi starych oraz sposoby stymulowania szczególnie obszaru poznawczego. Uczestnicy kursu zostaną ponadto zapoznani z wymiarem społecznym i egzystencjalnym schyłku życia- problematyka żałoby i umierania.

Wymagania wstępne

Wiedza z podstaw psychologii różnic indywidualnych oraz z psychologii rozwojowej.

Zakres tematyczny

Zagadnienia wprowadzające do psychologii starzenia się i starości. Charakterystyka procesu starzenia się. Wzory fizjologiczne- aspekt biologiczny, psychologiczny i społeczny oraz wzory patologiczne - aspekt biologiczny, psychologiczny i społeczny. Elementy geriatryi - najczęstsze zaburzenia okresu starości m.in.: zespoły otępienne, zaburzenia psychiczne. Adaptacja do starości - przykłady ujęcia teoretycznego. Miejsce człowieka starego w rodzinie i w społeczeństwie. Aktywność osób starych, aktywność poznawcza i sposoby jej stymulowania: geragogika i Uniwersytety III wieku. Jakość życia człowieka starego, poczucie godności i zaspokojenie potrzeb. Starość w ujęciu egzystencjalnym: czas, cierpienie, choroba. Bilans życiowy człowieka starego i znaczenie żałoby oraz integracja versus rozpacz. Tanatopsychologia, fazy umierania, a także przygotowanie do odejścia i medykalizacja śmierci.

Metody kształcenia

Wykłady konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, prezentacje multimedialne, dyskusja

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wskazać czynniki ryzyka w historii życia człowieka, które mogą doprowadzić do ujemnego bilansu życiowego. Student potrafi wskazać zależności pomiędzy dokonaniem i sukcesami życiowymi a wzorem adaptacji do starości.	K_U01	Egzamin pisemny, dyskusja	Wykład
Student odnosi się z uwagą i szacunkiem do osób w wieku podeszłym. Student formułuje sądy i opinie o osobach. Doskonali własną wrażliwość interpersonalną i kliniczną wobec problematyki starości.	K_K04	Egzamin pisemny, dyskusja	Wykład
Student zna periodyzację okresu późnej dorosłości oraz jej najważniejsze charakterystyki. Student rozumie specyfikę okresu starości, potrafi dokonać porównania z innymi okresami życia człowieka w zakresie rozwoju poznawczego, emocjonalnego, społecznego i ruchowego. Student zna przykłady programów stymulujących i wspierających rozwój człowieka w okresie starości. Student zna mechanizmy powstawania zaburzeń w okresie starości oraz czynniki ryzyka dekompensacji psychicznej	K_W02 K_W04 K_W07	Egzamin pisemny, dyskusja	Wykład

Warunki zaliczenia

Zaliczenie z oceną na podstawie sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta w formie kolokwium zawierającego pytania otwarte i zamknięte i opatrzonego w progi punktowe (60%-70% ocena dostateczna, 71%-85% ocena dobra, 86%-100% ocena bardzo dobra).

Literatura podstawowa

- Steuden, S. - Psychologia starzenia się i starości, Warszawa, 2012,
- S. Steuden, M. Marczuk (red.) - Starzenie się a satysfakcja z życia, Lublin, 2006,
- Nowicka (red - Wybrane problemy osób starszych., Kraków, 2006,
- Zych, A.A. - Przekraczaj 1;c smugę cienia. Szkice z gerontologii i tanatologii, Katowice, 2009,
- Zych, A.A. - Leksykon gerontologii, Kraków, 2010,

Literatura uzupełniająca

- T. Grodzicki, J. Kocemba, A. Skalska (red.). - Geriatria z elementami gerontologii ogólnej, Gdańsk, 2006.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 25-07-2016 11:52)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ